

ρὰν παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς ἡ σκηνὴ καταντᾶ ἐν τῇ καθαρᾷ τοῦ χαμαιτυπείου σημασίᾳ (1).

Ἡ τιμὴ τῆς ἀνορθώσεως τῆς θυμέλης ἐκ τοσαύτης μακροχρονίου καταπτώσεως ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον ἐν Βυζαντινῷ βασιλεύσαντα Ἑλληνα τὴν καρδίαν, ὡς δὲ λέγουσιν οἱ σύγχρονοι καὶ τὴν καταγωγὴν, τὸν ἐξ Ἐπιδάμνου Ἀναστάσιον τὸν Δίκωρον (491-518)· ὡς θέλομεν ἴδει παρακατιόντες, ὁ φιλόμουσος οὗτος μονάρχης οὐ μόνον ἐκθύμως ἐπροστάτευσεν τοὺς ἀπανταχοῦ τοῦ ἀπεράντου αὐτοῦ κράτους ἠθοποιούς, προσκαλέσας ἐν Κωνσταντινουπόλει τοὺς ἐπισημοτέρους καὶ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τούτους τιμῆσας καὶ εὐεργετήσας, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς κατ' ἐπανάληψιν φόρους ἐδώρησεν εἰς τὸ ὑπῆκοον ἵνα διὰ τούτων συντηρηθῶσι τὰ θεάτρα, καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι ἐπέτρεψε τὴν ἀπὸ σκηνῆς διακωμῶδησιν πάσης συγχρόνου κοινωνικῆς ἢ πολιτικῆς κακίας καὶ παρεκτροπῆς· μία ἀπλῆ τραγωδία ἐπὶ τοσοῦτον συνεκίνει τὸν φιλοθέατρον μονάρχην ὥστε οἱ Βυζαντινοὶ διαδραματίζοντες ἀπὸ σκηνῆς τὰ παράπονα αὐτῶν κατῴρθουν τὴν ριζικὴν θεραπείαν πεπαλαιωμένων κακῶν ἀφ' ὧν οὔτε μακροχρόνιοι γογγυσμοὶ οὔτε διαμαρτυρήσεις σφοδραὶ ἤρκεσαν ἔν' ἀπαλλάξωσιν αὐτούς· τὸ περιεργον δὲ ὅτι ὁ αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὁ τοσοῦτον ἐνδιαφέρων ἐπιδείξας ὑπὲρ τῆς κοσμικῆς σκηνῆς, ἐδείχθη ψυχρὸς ἐκτιμητῆς τοῦ χριστιανικοῦ θεάτρου, ὡς τοῦτα πληροφοροῦμεθα ἐκ τοῦ παθήματος Δωροθέου τοῦ Ἀλεξανδρέως ἐξορισθέντος εἰς

(1) « Εἰς τὰ μιμάρια τῶν ἀσέμων γυναικῶν, σελ. 12. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν πλησίον τῶν μιμαρίων, ἦτοι τῶν πορνικῶν καταγωγῶν, ὡς ἐν παρόδῳ παίζοντος, μία τις τῶν πορνῶν αὐτὸν θεασαμένη, σελ. 13. Ὁ ἀνὴρ μου ἐξέδοτο ἐχυτὸν τῆς τοῦ μοχθηροῦ βίου ἀπάταις καὶ ἐκ καταγωγίου εἰς καταγωγίον τῶν μιμάδων ἀφικόμενος πᾶσαν τὴν περιουσίαν μου κατηνάλωσε »· σελ. 65.

